

suddannelser for »grupper ... der kan side-stilles med specialarbejdere eller faglærte arbejdere«.

Ifølge bemærkningerne (s. 21–22) til udkastet til lov om arbejdsmarkedsuddannelser tager kap. V i første række sigte på »permanentgørelse« af forsøgsordningen for tekniske tegnere og tekniske assistenter samt på kurser for »arbejdsledere«. Derimod synes der at blive givet udtryk for en afventende holdning (s. 22) med hensyn til efter- og videreuddannelse af andre teknikere end de nævnte.

Efter rådets opfattelse bør udgangspunktet være en ligestilling af i hvert fald alle med grundlæggende teknisk eksamensuddannelse med hensyn til efter- og videreuddannelse efter de fordelagtigere regler i kap. V i lovudkastet om arbejdsmarkedsuddannelser.

c. Bl.a. det ovenfor anførte illustrerer efter rådets opfattelse, at der er et væsentligt behov for en samlet overvejelse af den nærmere sammenhæng mellem arbejdsministeriets udkast til lov om arbejdsmarkedsuddannelser, navnlig dettes kap. V og VIII, og undervisningsministeriets lovudkast med henblik på nærmere afklaring – i lovtækt og lovforslagsbemærkninger – af de pågældende ordningers indbyrdes forhold og i forbindelse hermed af forholdet mellem de administrative bestemmelser, der vil blive udstedt efter de to love, herunder målgrupperegler og støttereager.

4. Lovudkastet bygger på en kombination af på den ene side central styring fra undervisningsministeriet gennem regelfastsættelse (i henhold til den række af bemyndigelser, som er lovudkastets hovedindhold) og gennem administration af tilskuds-/støtteordningerne og på den anden side decentral fastlæggelse af de enkelte uddannelser (kurser eller kursusrækker).

a. Erhvervsuddannelsesrådet må lægge afgørende vægt på, at der i loven optages bestemmelse om, at undervisningsministeriets fastsættelse af *generelle* regler i henhold til lovens bemyndigelser sker efter forud indhentet udtalelse fra erhvervsuddannelsesrådet. Rådet skal specielt pege på, at en sådan høringsbestemmelse er konsekvent i forhold til den rådgivende funktion, der er tillagt erhvervsuddannelsesrådet i lovene om handelsskoler og tekniske skoler, og i forhold til

den ordning, der er foreslået i udkastet til lov om arbejdsmarkedsuddannelser, og hvorefter arbejdsministerens regelfastsættelse sker efter høring af det uddannelsesråd, der er foreslået i dette lovudkast.

b. Når det i lovudkastet (§ 1, stk. 2) bestemmes, at »uddannelserne tilrettelægges og gennemføres lokalt«, er dette i overensstemmelse med pkt. 1 i folketingsbeslutningen af 30. maj 1984.

Den lige nævnte bestemmelse – § 1, stk. 2 – er imidlertid uklar, når det heri videre anføres, at tilrettelæggelsen sker i samarbejde mellem »erhvervsliv og uddannelsesinstitutioner«. Flere udtalelser i bemærkningerne (s. 1, sidste afsnit, s. 5, 4. afsnit, og s. 12, 1. afsnit) peger i retning af, at uddannelserne forudsættes aftalt mellem virksomhederne og uddannelsesinstitutionerne.

Efter rådets opfattelse bør det ikke udelukkes, at en uddannelsesforanstaltning kan etableres på initiativ af en arbejdstagergruppe.

Erhvervsuddannelsesrådet skal endvidere henstille, at det i lovtæksten bestemmes, at uddannelserne tilrettelægges efter forhandling med vedkommende lokale arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer. Rådet skal herved navnlig pege på, at der i lokalområdet kan foreligge prioriterings- eller koordineringsspørgsmål vedrørende efteruddannelsesforanstaltninger, som gør en sådan forhandling begrundet.

Med hensyn til de ovenfor under pkt. 4 omtalte spørgsmål henviser de medlemmer af rådet, der repræsenterer Dansk Arbejdsgiverforening, til foreningens skrivelse til undervisningsministeriet vedrørende lovudkastet. Og det medlem af rådet, der repræsenterer Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, tilslutter sig Dansk Arbejdsgiverforenings udtalelse.

5. Uanset det, der er anført i lovudkastets bemærkninger s. 10–11, går erhvervsuddannelsesrådet på grundlag af de øvrige bemærkninger ud fra, at loven, bortset fra § 3, stk. 1, og § 9, forudsættes principielt at omfatte enhver kursusarrangør (uanset dennes organisatoriske og ejermæssige tilhørsforhold), og at den definition af en uddannelsesinstitution, som gives s. 10 f.n., for så vidt ikke er relevant.